

GİTMEYECEKTİN

YUSUF BİTİM

Yıldızlar Yayıncılık

Yazar Adı
Yusuf Bitim

Kitap Adı
Gitmeyecektin

Birinci Baskı
Haziran 2010

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
ISBN: 978-605-5737-25-2

Editör
Yavuz Doğan

Baskı
Yıldızlar Ofset Ltd. Şti.

Kapak Tasarım
Yıldızlar Yayıncılık

İç Tasarım
Yavuz Doğan

YILDIZLAR YAYINCILIK LTD. ŞTİ
Ali Suavi Sk. 60/A 06570 Maltepe / ANKARA
Tel: 0312 231 26 80 Faks: 0312 231 34 26

e- mail
yildizlaryayincilik@hotmail.com
yildizlaryayincilik@gmail.com

Dağıtım

© Bu kitabın tüm hakları Yazar Yusuf Bitim'e aittir. Yazarın izni olmadan herhangi bir alıntı yapılamaz, çoğaltılamaz.

Yusuf Bitim

Gitmeyecektin

İçindekiler

Önsöz	8
Özgeçmiş	9
Ben Hayallerimin Şairiyim	10
Âşık Olmak	11
Aşk Ben Diye Sevmeyecek misin?	12
Aşkına İhanet Edip de Gittin	13
Virane Aşkların En Büyük Adamıyım	14
Gitmeyecektin	15
Gönül Koydum Gönlüne	16
Ayrılık Deme Bana	17
Ayrılığa Bağlanmışız	18
Ayrılık Bize Yakışmamış Sevgilim	19
Ben Sensiz Ölmedim mi Yar	20
Bir An Kadar	21
Bir Sen Göremedin Beni	22
Bir Yar Sevdim Muş'tan	23
Bundan Böyle Adın Yalancı Yar	24
Çılgınlık Çıdırından Çıkmış	25
Değmeyin Gönlüme (Çıldırayım mı?)	26
Derken	27
Dokunma Bana	28
Bugün Seni Severek Gidiyorum	29
Erzincan'da Ceylan Kalır	30
Ey Aşkım	31
Ey Hilalim	32
Filistin mi Kayboluyor Yoksa Biz mi Anne	34
Fırtınamı Yüreğime Serperim	37
Gamzeleşmiş Yanaklarında Ömrüm	38
Gece	39

Geceler Ağlar Anne	40
Gecenin Destansı Bir Aşkıdır Sana Yazdığım Bu Şiir	42
Gel Yarım Kalan Şiirlerime	43
Gevrek Tadındaydı Aşkımız	44
Ben Geldim Canlar Neredesiniz	46
Adımız Özgürlüktü	49
Ağlasa Kız Kulesi Kaybına	51
Aşığım Sana İstanbullu Güzelim	52
Gönül Gelmez Eski Aşka	54
Gözlerinde Sessiz Kaldım	55
Gücün Yeterse Al Seni Benden	56
Gül Susarsa	57
Gülün Sustuğu Kadar Bülbülüm Sana Ey Yar	58
Hasrete Saygıdandır Kapanır Gözlerim	59
Hangi Rüzgârlarda Çiçek Oldun	60
Hep Seni Anarım	62
Her Şeyi Bir Anda Silip Gidiyorlar	63
Hicran Vurur Gönlüme	64
İstanbul Gözlerinde	65
İstanbul'da Yağmur Yağıyor	66
Kaç Kez Gördün Beni	67
Karadeniz Fırtınası	68
Kül Olmuş Firarlardayım	69
Karanlığa Gömün Beni	70
Marifet Değildi Çekip Gitmen	72
Nasıl Bir Aşk Bu Yarab?	74
Neden Ben?	76
Öldüm Öldüm Uyandım Da	77
Ölüm Konuşmaz	78

Gitmeyecektin

Ölümün Kucağında Ninniye Yatmışım	79
Öyle Bir Aşk ki Bende ki	80
Saçların Dökülecekse Gözlerine	81
Sakın Rıhtımına Uğrama	82
Sana Geldim Sevgili	83
Sana Mülteci Bu Gönlüm	84
Sana Yazdığım Son Satır	85
Selâm Okunuyor Sevgilim	86
Semadaki Simaların	87
Seni Ezberlemeden Öğreneceğim	88
Sensizliğim Feryat Figân İçerisinde	90
Sevdanın Ertesi Yok	92
Sevdaya Tövbeliyim	93
Sevdanın Son Demi	94
Sevgiliye Sesleniş	96
Son Gece	97
Söylesene	98
Tara Kirpiklerin İle Göz Pınarlarımı	99
Teğmenim	100
Ucuzluğun Pazarında Bir Emanetim Var	102
Vurdular Ölmedim Anne	103
Yağmura Tutku	104
Yalnızlığım Sende Saklı Ey Kaybolan Yanım	105
Yarınlar Şimdi Bensiz Çok mu Güzel	106
Yetiş Gönül Aştan Caymakta	107
Yetmiyor	108
Yüreğimde Tufan Var	109
Yüreğimden Öp Beni	110
Yüreğime Ateş Döktü Elalı Gözlerin	111
Zifiri Gurbet	112

Gitmeyecektin

Önsöz

Şiir yürektir. Yürek ise sevdadır, aşktır...

Bu kitabım yüreğimi açtığım siz değerli okurlarımla aşkı, sevdayı, ayrılığı, hüznü paylaşıyorum.

Eminim, sizlere emanet ettiğimi yüreğime sizler de hak ettiği değeri vereceksiniz.

Tüm okurlarıma teşekkür ederek sevgi ve saygılarımı sunarım...

Yusuf Bitim

Yusuf Bitim

Özgeçmiş

Şair Yusuf Bitim 15 Temmuz 1982 tarihinde İstanbul Pendik'te doğdu.

Uzunca bir süredir şiirle iç içe. Şiirleri birçok internet sitesi ve edebiyat dergisinde yayımlandı.

İlk kitabı **Yeminli Gözlerim**, 2008 yılının Temmuz ayında okurlarıyla buluştu.

Elinizde tuttuğunuz **Gitmeyecektin** isimli ikinci kitabıyla, emek verdiği edebiyat dünyasında, paylaşımlarını arttırarak kalıcı olmayı hedefliyor...

Gitmeyecektin

Ben Hayallerimin Şairiyim

Ben hayallerimin şairiyim
Benim gözlerim yalnızlığa bakar
Yalnızlığım ise sessizliğe
Bir söz bin yürek yakar
Dokunamaz kimse hayallerime, ben var oldukça hep yaşar

Ben sevgimi içimde saklar, gözlerimle süslerim
Sözlerimle hayallerimi beslerim
Hayallerimde bitmez asla sözlerim şiirlerim
Çünkü ben hayallerimin şairiyim.

Âşık Olmak

Dipsiz bir kuyuya düşüp, bir eli tutup sarılmaktır bağlanmak.
Ya da tuttuğun ele yabancı olmaktır, sarılırken avlanmak
Yüreğin yanıp, kül kül savrulmasından korkup,
Sevgilinin gözlerine, bakamamaktır saklanmak.
Ya da o gözlere rahat bakmaktır, ortada kalmak
Bazen gitmeler olur; gitmek ölüm, kalmak hayattır
Ölüm ile hayat arasında, gidip gelmektir sallanmak.
Ve akı, fikri yitirip, her şeyi bir kenara itip,
Uğruna ölebilmektir âşık olmak.

Gitmeyecektin

Aşkı Ben Diye Sevmeyecek Misin?

İkimizin sevdasını ben taşıırken
Ben hasrete, sen aşka zor gelirken
Ben sende diye hasreti severken
Sen beni aşk diye sevmeyecek misin?
Hasret bende güzelken aşk bana yakışmayacak mı?

Ben adını yazmışken sevdama
Sen benim adımlı ezberlemeyecek misin?

Gel uzak durma bir adım yanaş aşkıma
Dokun tenime hisset acımı
Bir umut olsun beklet beni, ben gitmeden.
Umudun acısı bile yaşamaya değerken
İkimizin sevdasını ben taşıırken
Sen sevdamı yaşamayacak mısın?

Sen her zaman kalbimde yaşıyorken
Ben sana gelmek için Rabbimden dua isterken
Ne kadar uzak olursan ol benden
Seni yüreğime koyup,
Kendimi sana emanet etmeyecek miyim?

Aşkına İhanet Edip De Gittin

Saf duygularla beslemiştim seni
Başıma taç eylemiştim yar seni
Ne çok severdim, gülüşünde seni
Gülüşünle beni, bitirdin gittin

Öyle içten gülüyordun ki bana
Kaybolacak gibi bakmıştım sana
Cennet görür gibi, varmıştım sana
Gözlerimi aşka küstürdün gittin

Seni mabet bildim, yalnızlığımda
Umutluydum, sana her baktığımda
Mutluydum, sana her sığındığımda
Beni hayallerimden söküp de gittin

Gönlüme sevdayı getirdin gittin
Sevdamı hasrete boğdurup gittin
Beni yere çalıp bitirdin gittin
Kalmak değil de kaçmayı seçip
Sen bu aşkı ziyan edip de gittin

Ben seni yüce aşkımla sevmişken
Sen benim aşkıma sövüp de gittin
Bu hayatımı yar sana adamışken
Aşkına ihanet edip de gittin.

Gitmeyecektin

Virane Aşkların En Büyük Adamıyım

Nasıl bir akşam bıraktın bana
Sayende kasvetli saatlerin, sahibi oldum
Yanmadı mı bu gönlüm söyle, sana
Şimdi virane aşkların en büyük adamı oldum

Kapında mülteciydim, kovsan gitmezdim
Yanımda gölgeydin, sana intizar nedir bilmezdim
Şimdi mecalim kalmadı bittim tükendim
Beni hicranla bırakıp, gideceğini bilmezdim

Bu kaçınıcı ayrılık, artık beni kandıramazsın
Bende ki aşkı başkasında bulamazsın
Kaybetmişsin kendini, uzak dur benden
Sende yürek yok, beni asla anlayamazsın

Hicabın örtülmez, saklama kendini artık
Bütün yüzün bana çok tanıdık
Kalmışsa eğer ruhunda biraz edep
Al götür kendini, görünmez ol artık.

Yusuf Bitim

Gitmeyecektin

Unutulursun unutmaya teşebbüsten
Kovalarsın kaçmaya yeltenmekten
Yalvarırsın kendini padişah gibi görmekten
Ve hep beni ararsın,
Beni kendi ellerinle kaybolmaya bırakmaktan
Kurtulamazsın kurtulamazsın bu azaptan bu vicedandan
Nereye gidersen git nerde olursan ol
Yanımdayım hep yanımdayım
Gidişinle sessizliğimle yanımdayım

Gitmeyecektin
Güneşi gözlerine saklamıştım
Her gün seni gördüğümde gülen güneş
Şimdi pişmanlıktan saklanıyor
Karanlıktır artık vuslatım

Gitmeyecektin
Hem beni hem kendini yakmayacaktın kahretmeyecektin
Beni cesaretli kendini ürkek yapmayacaktın
Beni tetikte kendini namluda koymayacaktın
Sen ölmeyecektin ben öldürmeyecektim
Gitmeyecektin...

Gitmeyecektin

Gönül Koydum Gönlüne

Gönül koydum gönlüne
Dönmem artık geriye
Uzatma ellerini
Ne olur ellerime

İstediğindi bitti
Bu canım senden gitti
Bakma yar gözlerime
Baharım çoktan bitti

Kırgın bir vedadır bu
Sana yazdığım sözler
Her ne kadar gitsem de
Bu can seni hep özler

Gül koydum gönlüme
Dönmem artık geriye
Uzatma ellerini
Ne olur ellerime
Ne olur ellerime.

Ayrıldık Deme Bana

Ayrıldık deme bana
Gücüm yetmez kaldıramam
Sakın gitme buralardan
Bu aşkı tek taşıyamam

Düşerim yıkılırım
Beki bir daha kalkamam
Seni göremezsem hiç
İnan asla yaşayamam

Seninle yanan ellerim
Şimdi tir tir titriyor
Kapattıkça gözlerini
Yüreğime kar yağıyor

Hadi dindir fırtınamı
Soğuk rüzgârlar esiyor
Ayrıldık deme bana
Canım çok acıyor

Bitti yani öyle mi?
Senin sevgin böyle mi?
Bırakıp gidiyorsun
Bu kalleşlik değil mi?

Gitmeyecektin

Ayrılığa Bağlanmışız

Ayrılığı suçlamışız

Sonra bir yerden sen, diğer yerden ben bağlamışız sevdamızı

Yani ayrılığa bağlanmışız

Sen bana her kızdığında, mil çektin gözlerime

Göremez oldum gülen yüzünü, bağırdın çağırdın,

Sadece duydum

Ben ise her duyduğumda kırıldım

Ve her kırıldığımda,

Parçaladım içimde ki sevdamı cam misali

Yani parçalandım, dağıldım okunmayan şiirlere

Dokunulmayan yıldızlara ve kaybolan yapraklara

Bir rüzgâr da yerden yere vurulurcasına savruldu

İkimizde inatçıydık, belki de gururlu

Söyleyemedik kavga ederken yangınımızı

Af dileyemedik, af edemedik bir birimizi

Ve ayrılığı suçladık, geride kalan yüreklerimize inat

Neydi bu kadar çıldırtan bizi, neydi ayrılığa bağlayan bizi

Kalmadı değil mi hala gözlerimin gözlerinde ki izi

Belki de kısa roller ile oynanmış bir diziydi bizimkisi

Hayır, yo hayır Rahmetli Adile NAŞİT'in dediği gibi,

Bitmemeliydi dizi

Çünkü bizler onun çocukları olacak ve hep mutlu olacaktık

Yo hayır bitmemeliydi dizi.

Ayrılık Bize Yakışmamış Sevgilim

Ah edip gittin kurşun olup
Vah ettirdin göğsüme yara olup
Beş dakika gelseydin merhemim olup
Ben sana kıymadım ellerdir yalanım sevgilim

Açtın gözlerime gözyaşı pınarı
Keşke gitmeseydin de alsaydın bu canımı
Sen uzağımda ben uzağında
Olmuyor böyle olmuyor sevgilim

İhanet mi işlemiş ellerimize
Kahkahalar mı bulaşmış ağlamalarımıza
Vuslat değmez mi artık yollarımıza
Ben sana kıymadım, ellerdir yalanım sevgilim

İnandın üç beş yalan söze
Getirdin beni gidişinle dize
Âşık Yusuf der ki bu gidişe
Bu ayrılık bize yakışmamış sevgilim.

Gitmeyecektin

Ben Sensiz Ölmedim mi Yâr

Unutulmanın kokusu üzerimde,
Yoksa güller senden vaz mı geçmiş yar
Sensizlik uykumun bölüntüsü
Bensizlik seni hiç yormamış mı yar
Ben seni anlatırken şiirlerime sana dokunmadı mı yar
İçmekten değil sensizliktendir sarhoşluğum.
Seni kadeh sanıp yudumlamadım mı yar
İçtim içtim yar diye adın sayıkladım
Yar deyince susardı gözlerim.
Ben sensiz susmadım mı yar

Ne bir haberin var şimdi ne bir selamın
İki dudak arasına sığmadım mı yar
Sen gittin ben seni susarak bekledim
Gelme umudunu hep yarınım da sakladım
Bugünü sensiz yaşamadım yarına bıraktım
Ben sana yarınımı vermişken
Bu günün bana çok mu gelir yar...

Ben sevgimi sana verdim sen aldın
Sen güldün ben ağladım
Sen gittin ben yalnız kaldım
Giderken veda etmemek yakıştı mı sana yar
Yakıştı mı yar...

Bir An Kadar

Bir damar kadar
Bir sevda kanar
Bir iz kadar
Bir göz anar
Bir köz kadar
Bir yürek yanar
Ve bir an kadar
Su gibi bu can senden
Akar...

Gitmeyecektin

Bir Sen Göremedin Beni

Gözlerin gözlerimden gitmiyor
Giderken attığın adımların izleri
Hayallerimden silinmiyor
Sağa baksam sen, sola baksam sen
Bütün yollar sende ve senden vazgeçmiyor

Saplanır göğsüme acılar
Bitmez asla sancılar
Ölüm bile çılgık çılgığa kalır da
Bir sen göremezsin
Bir sen anlayamazsın
Ey insafsız yar

Dökülen yapraklar bile
Halime acırda
Hüzün döker aşkıma
Aşkımı anlatır nameler
Bir sen anlamazsın
Bir sen anlatamazsın yar

Uykularım kaçır yar
Artık uyuyamam ki
Fırar olmuş gözlerim var
Hayallerimi taşıyamam ki

Saplanır göğsüme acılar
Bitmez asla sancılar
Ölüm bile çılgık çılgığa kalır da
Bir sen göremezsin
Bir sen anlayamazsın
Ey insafsız yar.

Bir Yar Sevdim Muş'tan

Bir yar sevdim Muş'tan
Haber gelir uçan kuştan
Sevdiğim mahpusta imiş
Gönül denen ağır suçtan

Müebbet yemiş yârim aş yerine
Kalbini bağlamış taş ile derine
Yazdığım mektubu koymuş cebine
Muş'tan ayrılıp gelmek ister şehire

Felek çarkını düze çevir
Yârimi bul bana getir
Nerde diye sorma sakın
Gerekirse dağları dize getir.

Gitmeyecektin

Bundan Böyle Adın Yalancı Yar

Bana bunu yapmayacaktın
Oynamayacaktın gözlerimle
Git dediğin halde gelmeyecektin peşimden
Sevmeyecektin beni yalandan
Gülmezdi o zaman ağlamalarım
Sonra solmazdı tebessümlerim senin yüzünden

Bana bunu yapmayacaktın
Gidiyordum ne güzel
Son sözümü söylemiş veda ediyordum
Dur demeyecektin
Bekletmeyecektin beni sana yakın
Düşmeyecektim gözlerine sözümü unutup o zaman
Ve sende kalmayacaktım yeniden

Bana bunu yapmayacaktın
Beni öldürüp yeniden diriltmişken
Sonra ölümü adıma yazmayacaktın
Adım ölüm olmayacaktı
Belki yaşamak benim için sadece
Nefes alıp vermekten ibaret olacaktı
Ama şimdi nefes alıp vermek de yalancı oldu

Bana bunu yapmayacaktın
Ben aşkına vurgun yüreğine sürgün olmayacaktım
Sen bana yalancı, ben sana doğru olmayacaktık
Yalan yalanda, doğru doğru da kalacaktı
Ve son sözümü sana söylemeyecektim
Küsmeyecektim kelimelere cümlelere
Yani son sözümü, yani son sözümü söylemeyecektim
Bana bunu yapmayacaktın Yalancı Yar...

Çığlıklar Çığırından Çıkılmış

Sokakta günahlar, beş dakika yakın
Herkes sapmış, sağa sola bir bakın
Duruyor bedenler, susmayın sakın
Çığlıklar çığırından çıkmış, görenler şaşkın

İki kardeş iki ayrı dünya kuruyor
Arkasından kuyu kazıp, sonra vuruyor
Hiç bir şey yokmuş gibi, ortalıkta duruyor
Çığlıklar çığırından çıkmış, görenler şaşkın

Belde silahlar, delikanlılığı yazıyor
Erkeklik, etek altına saklanıyor
Kurşunlar köz köz olup, yağmur gibi yağıyor
Çığlıklar çığırından çıkmış, görenler şaşkın

Dinleyin beni, uzun lafın kısası
Yaşamaktır sadece, bu hayatın yasası
Güzellik bir kere vardır, yoktur sonrası
Çığlıklar çığırından çıkmış, hadi susturun
Ne olur bu çirkinlikleri durdurun...

Gitmeyecektin

Değmeyin Gönlüme (Çıldırayım mı?)

Aklıma geldi, gidişin yine
Bu kadar vicdansızlığın, söyle niye
Değme gönlüme, konuşmaz kimseyle
Sağır ve lal yüreğim, gelir mi dile

Çaresizler çaresizliğine, sen giderken düştüm
Senden sonra inan, herkese küstüm
Yaşanmaz acılarla, baharı süzdüm
Olmadı olmuyor, sensiz olmuyor

Kapılar, ardına kadar açık
Ellerim yüzümde, yüzüm yere bakık
Dolar da gözlerim, gören bilmez halimi
Bana öylece bakarlar, kaşları çatık

Yollarına bakıp ağlayayım mı?
Hayaline dalıp boğulayım mı?
Sensiz bu canıma saldırayım mı?
Gel artık sevdiğim çıldırayım mı?
Çıldırayım mı?

Yusuf Bitim

Derken

Derken başlar sevdalar
Gözünü açmadan, kalbini açarsın sabaha
Bazen çocuksundur, heyecan dolu
Bazen de yetmiş yaşında bir dede, hayata küsmüş
Ama yine de seviyorsundur yaşarcasına
İster yedi yaşında ol, ister yetmiş
Kalbe aşk gelince, akla ne gelse nafile
Yaş mı bitmiş, zaman mı gelmiş
Azrail bizi mi seçmiş, yoksa canımızdan mı geçmiş
Ölüm bile olsa yaşamak, aşıktır yaşamak...

Derken başlar gitmeler
Uzunca bir yol çizilir önce
Sonu yok, dönüşü hiç yok
Bir senaryo gibi, birkaç oyuncu ile
Alınır roller, verilir sözler
Ama unutmaz asla gözler
Birkaç gülücükten sonra, sessizce gidilir
Geride bekleyenler, gülmeyi gözyaşlarına saklayıp
Umutsuzca bekleyip, habersizce ölür
Yaşamak bile olsa ölüm, aşıktır ölmek...

Gitmeyecektin

Dokunma Bana

Sakın dokunma bana
Jiletten keskin olur, ellerini parçalarım
Ecele mazhar olur, nefesinde son olurum
Secde etsen de karşımda gururunu ezip
Duygularım taş olur, yüreğime kar yağdırırım
Bahar da ayaz tutar çiçeklerim, yeşermese de çiçeklerim
Yine de gözlerimi kapatır alırım canını
Sakın bana dokunma, kan olur kalbine damlarım...

Yusuf Bitim

Bugün Seni Severek Gidiyorum

Bugün seni giderek seviyorum, belki yarın kalarak seveceğim
Aşkını saklıyorsam bil ki gözlerine olan tutkumdandır
Anlatamıyorsam kendimi sana,
Korkumdur sana dokunamamaktan yana
Ve diyemiyorsam ben gidiyorum diye ve eğer gidiyorsam, bil
ki seni kaybetmemektendir
Çünkü ben gidersem senin nerde olduğunu bilirim
Ya sen gidersen nerde ne halde olursun işte onu bilemem
Sabaha kadar dinliyorsam türkü yazıyorsam
Şiir bil ki seni aradığımdandır
Ve bulamıyorsam seni bil ki aramaktan vazgeçmemdir
Çünkü bulduğum da gitmendendir korkum

Ve diyorsam ki mısralara seni çok sevdiğimi
Sana haykıramamaktadır
Bugün seni giderek seviyorum,
Belki yarın kalarak seveceğim.

Gitmeyecektin

Erzincan’da Ceylan Kalır

Erzincan’da ceylan kalır
Yüreği ağır yaralı
Boynu bükük sevdam taşır
Kanadım kolum yaralı

Dökülse satırlar yollara
Mektup olup haber salsa bana
Ben giderken gözlerini yummuştı
Eğer açtıysa haber salsın bana

Erzincan’da yârim var
Gözlerimde hayali var
Özümde sözümde adı var
Geleceğim yar Erzincan’a sözüm var.

Ey Aşkım

Havva anadan sana gelen güzellik
Kimde var ey Aşkım
Sanma ki güllerin kokusu kendine özgüdür
Gül bahçesinin tüm güzelliği sendedir
Destan destan kalem tutulsa gözlere
Hayaller düşünceler sanadır ey Aşkım
Bütün dünya karışsa savaş çıksa
Barış sanadır ey Aşkım
Cehennemden cennete giderken
Eğer adın yazıyorsa ateş ile
Geri dönüş sanadır ey Aşkım
Yol ikiye ayrılrsa
Biri doğru biri yanlış olsa
Doğru sanadır ey Aşkım
Yol sanadır ey Aşkım...

Gitmeyecektin

Ey Hilalim

Cemalin ayyuka yükselir, dalga dalga
Her yüreğin selamı vardır sana, ayakta
Sakin uyuma, şu gözlere bir bak da
Hepsi senin için yanar, ey Hilalim

Uğruna canlar, can üstüne esti
Nice nidalarımızı bıçak kesti
Vedalar şahadet ile gelen sesti
Sen dalgalandıkça, rahat uyur şehidim

Yusuf Bitim

Kurban olduğum, güneşsin vatanıma
Ay ve yıldızınla, yorgansın yatanıma
Ak ve pak rengin, emanettir bu canıma
Bizler ağladıkça, sen gül Allah Aşkına

Ey Hilalim uğruna ölmek mi, bize farzdır
Ant olsun ki bu damarlarımız, sana azdır
Gençliğim geleceğim her daim, sana yardırdır
Sen her yükseldikçe, canlar azalır bilmez misin?
Ey Hilalim bu halimizi görmez misin?

Ebediyete erer ruhum, güneş batanda
Adınla mukaddes olur adım, kabristanda
Alnına yazıldı kaderim, haktır İslam da
Sen rahat uyu hilalim, gözyaşıma bakma

Meçhule değildir, hiçbir zaman yolumuz
Sen varsın kaderimizde, gelmez sonumuz
Sana eller uzanmaz, düşse de boynumuz
Semada sen varsın, hep oldun yoldaşımız

Sakin yaban renkleri rengine olmasın mazhar
Gözü olanın gözünde nazar değil kan var
Sen yegânesin, her dalganda nice gülen güneş var
Alnım seccade de gönlüm sende ey Hilalim

Başlangıç Tarihi: 21.06.2009 Saat:15.10 PAZAR

Bitiş Tarihi: 25.06.2009 Saat:01.20 PERŞEMBE

Gitmeyecektin

Filistin mi Kayboluyor Yoksa Biz mi Anne

Biz hayallerimizle yapboz oynuyoruz
Parçaların her biri ölüm ile hayat arasında
Her defasında yaşamayı seçerken ölümü buluyoruz
Sıcak düşlerimiz vardı, soğuk ülkemizde
Biz hala yapboz oynuyoruz
Kaybolmaya yüz tutmuş hayallerimizi bulmak için

Yusuf Bitim

Belki bir heves umudumuz
Belki bir şans yaşama sevincimiz
Belki bir defaya mahsus yaşamak
Biz hala yapboz oynuyoruz
Saf ve tertemiz gülüşlerimizle

İlk hayalimiz vuslat anne
Her güzel şeye dair ne varsa
Hayalimiz
Kapatır gözlerimizi
Sus konuşma dercesine
Tıp oynarcasına
Bilmeden Azrail'i eceli
Ölüm diye düşe yatarız
Meğer ölmek yaşamakmış
Daha yaşamadan ölmek bu muydu anne

Kurşunlar, avucumuzda birikir
Biz oyuncak bilir, sevdiğimize hediye ederiz
Hediyelerimiz böyle mi olacak anne
Böyle mi olacak

Dört mevsimimiz, kanlı yağmur
Bize yağmuru anlatmadılar
Yağmurumuzu öldürdüler anne
Yağmurumuzu öldürdüler

Sokak sokak, mevsim mevsim deprem yaratıyorlar
Boynumuz çökünce görüyoruz, ensemizdeki yara izlerini

Gitmeyecektin

Rüzgâr olup esiyor mermiler tarak misali saçımızda
Ayna diye bakıyor ve sadece izliyoruz
Vızır vızır geçen kurşunlarda çocukluğumuzu
Biz tarak görmeden
Saçlarımızı tarıyoruz kurşunlarda anne

Şimdi yüzümüz nasıl görebiliyor musun?
Gözlerimiz nasıl bakıyor
Mavi var mı?
Yeşile doymuş mu?
Top oynamış mı?
Nasıl bakıyor anne?
Nasıl bakıyor?

Bize ölümü sunmuşlar, daha yaşamayı öğretmeden anne
Bir yanımızda kıvılcımlar ateşlenirken
Diğer yanımızda, alevlerimizi söndürüyorlar

Yaşamın kıyısında, ölüme nikâhımızı kesiyorlar
Biz hala yüreklerimize, gülüşlerimizi basıyoruz
Belki koşmaya adım atmak umuduyla
Bu nasıl direniş

Ağzımızı açsak gözyaşlarımızı yudumlarız
Konuşmaya takatimiz kalmadı
Özgürce aldığımız tek hediye, nefes
Onu da çok görüyorlar bize
Şimdi nefesimiz tükeniyor
Bu nasıl yaşamak anne?
Nasıl yaşamak?

Fırtınamı Yüreğime Serperim

Ne bu aya ne de bu seneye yoktur sözüm
Bekleme beni belki gelirim iki gözüm
Biliyorum çok beklettim seni sözümdür özüm
Kaybettim kendimi bekleme belki gelirim iki gözüm

Kapat kapını saat gece yarısı
Uyanma tatlı rüyandan sakın
Ben gözlerimi açar
Fırtınamı yüreğime serperim
Geceye sevda olur gündüze ayrı düşerim

Sensiz uçurum kenarında kırık bir dal gibiyim
Acılara yorgun düştüm kendimi taşıyamıyorum
Düşsem kaldırmazlar seslensem duymazlar
Kaybolmuş benliğim var
Bekleme beni belki gelirim iki gözüm.

Gitmeyecektin

Gamzeleşmiş Yanaklarında Ömrüm

Güzelliğin bütün dünyaya,
Satır satır destan oluyor,
Kalemler tükense bile,
Gözlerim hep seni yazıyor...

Gamzeleşmiş yanaklarından,
Ömrüm süzülüyor ömrüm,
Yaslasan başını yastığa,
Yastık olsa sana bu göğsüm...

Tenimde güneşsin yanarım,
Sen yokken gül gibi solarım,
Adım adım yağmur olup,
Her yerde seni ararım...

Bir sabah uyandığımda,
Yağmur gözlerinde ılsansam,
Geceye dem vuran,
Özleminle kavrulsam...

Gece

Gecenin kâğıda işlenmez karanlığında, ben kalem tutuyorum
Baş harfini yazmakla başlıyor, şiir sevdam
Zamandan hangi sene bilmiyorum ama
Adını haykırarak yazıyorum seni, sığıyorsa eğer adın zamana
Şiirlerimin acıyan satırları ağırlarken senden habersiz
Ben seni yazıyorum inadına bin bir hece ile
İnadına garip kalmış tebessümlerim ile
Seni yazıyorum...
Bu aşk ikimize fazlaydı
Ya sende kalacak beni kahredecekti
Ya da bende kalacak sen gidecektin
Ve sen gittin
Ben gözlerimde ki yaşların tadındayım şimdi
Tadındayım
Hani benden sakladığın bir söz vardı ya dudaklarında
Giderken dökmüşsün
Şimdi toparlayıp sana söylüyorum cesaretsizliğimin cesareti
ile
Hoşça kal
Hoşça kal gece gözlüm
Hoşça kal...

Gitmeyecektin

Geceler Ağlar Anne

Burada geceler ağlar anne, gündüzümüze ağittir
Güneşimizin kaybı ağır, ay ise sorgusuzdur
Ne bizi gören cevap bulur, ne de soran bizden olur
Her mahkûm cezasını önce gün saymakla sahiplenir
Saysan da gün geçer, saymasan da ömürden geçer
Cezam yok diyene Allah sabır versin denilir
Mahkûmsan cezalısın cezalısın anne
İster bir yıl ister bin yıl
Cezalısın

Yusuf Bitim

Duvarlar bizden önce gider, gelenin gidenin hesabıdır
Muhasebemiz tutulsa, tırnak kırıkları yetişmez anne yetiş-
mez vallahi
Müebbede nikâhımızı kesmişler, imzamız yoktur anne
Sevgili diye katili caniyi vermişler hayırımız yoktur
Kalem kırılmış bir kere cezamız çoktur
Her günümüz yarınsız anne yarınsız

Yüreğimizde bayrak dalgalanırken özgürlüğe doğru
Kuşlarımızın kanatları kırılmış düşeriz, varış yok bizde
Gitmenin adına volta demişiz, bir iki gider sonra duraklarız
Bunun sonu yok anne
Yok, anne yok yok vallahi yok
Daldığımız türküler sevdaya götürse de bizi
Dargın bakışlar karşılar sözlerimizi
Haykırmak mı ne zaman sustuk anne
Ne zaman yağmurlarımız dindi
Ne zaman baharlarımızda çiçekler bitti
Ne zaman anne ne zaman
Bugün 145.günüm bakma saydığımı güneşlerim hep batık
Gecelerim ağlıyor artık
Sana yazdığım şiirimin son sözleridir
Ben günümü sayarım sen ise bekleme beni anne bekleme.

Gitmeyecektin

Gecenin Destansı Bir Aşkıdır Sana Yazdığım Bu Şiir

Gecenin destansı bir aşkıdır sana yazdığım bu şiir
Nice Mecnun'lar nice Leyla'lar adını yazmış da
İşlememiştir kalemler
Benim sözümle özümle başlar sevdalar uçurumlar
Gözlerim de adın yazıyor saçların yıldızlarla boyanmış ey
Sevgili
Hasret dolu bir mahkûm olarak yaşasam da
Sensizliğin bir karış gerisinde
Sana bu sözleri yazıyorum oku ey Sevgili
Akşamın sabaha değdiği vakit gözlerim de seni buluyorum
Sabahın sabaha denk geldiği bir vakit
Uyanıyorum gözlerimden
Kaşlarım sen kirpiklerim sen oluyorsun
Ve yüzümü yıkadığım su oluyorsun
Yeni bir güne seninle başlıyor bu can kaybolmak üzere

Firari bir aşkın kaytarmasıdır bu yürek
Kaytarmanın cezasıdır sensiz ölmek.

Gel Yarım Kalan Şiirlerime

Karanlığın gözlerime değmesiyle başlar sensizliğim
Sanki gözlerime mil çekilmiştir kaldıramam kirpiklerimi
Avucuma biriktirdiğim düşüncelerim kaybolmak üzere
Ha gayret diyorum gelecek az daha bekle diyorum
Ve sana sesleniyorum gel gel
Gidişini unutup geldiğini görmem bile
Gözlerimi kapatır ellerime dokunursun
Hiç gitmemiş gibi yanımda oturursun
Gel yarım kalan şiirlerime
Gel ağlayan kelimelerime sür gözlerini
Gel sustur onları güldür
Ve sonra gideceksen beni de öldür...

Gitmeyecektin

Gevrek Tadındaydı Aşkımız

Gevrek tadındaydı aşkımız
Çay misali sıcak sıcak yudumlarken sevdamızı
Şekeri unutmış gibi şaşkın
Bardaktan taşarcasına heyecan doluydu gülüşlerimiz
Seni simitçinin simidini satarcasına sevdim
Güneşte yanarcasına
Şehri sustururcasına
Umutlara koşarcasına sevdim
Yarını bugüne sığdırırcasına sevdim
Çünkü sen benim bugünümdün
Ben seni gözlerimdeki gülüşlerinde sevdim
Ağlamaya inat

Bazen de kulaktan kulağa oynamaktı
Seni sevmek
Senden önce herkesin bilmesiydi
Ve sana sıra gelince haykırmaktı
Seni sevmek

Ve sen gittin
Şimdi çok yorgunum gülüm
Titriyor bedenim
Nefes almaya takatim
Kalmadı gülüm

Gevrek tadındaydı aşkımız
Gölüşlerine hasret kalacağımı
Sen bensiz gülerken
Ağlayacağımı bilmiyordum...
Gidişin yumrum yumruk
Boğazımda düğümleir
Kendi canıma kendim kıyacağımı
Sana veda edeceğimi
Bilmiyordum
Ve sen gittin
Ben de giderken bıraktığın rüzgârda
Kaybolacağımı bilmiyordum

Ve sen gittin
Şimdi çok yorgunum gülüm
Titriyor bedenim
Nefes almaya takatim
Kalmadı gülüm.

Gitmeyecektin

Ben Geldim Canlar Neredesiniz

Ben geldim bakın
Açın gözlerinizi
Dikin gözlerime
Kahkahalar nerde hani
Lan deyip enseme vuruşun nerde Remzi
O zaman canım yanmazdı vurduğunda
Ama söylenirdim değil mi?
Şimdi ise vurmada acıyor her yerim
Döküm döküm dökülüyor yüreğim
Nerde ensemde ki el izin
Nerde kalksana vursana
Acırsa gözlerim
Söylenirsem eğer bir daha namerdim
Hadi kalk be Remzi

Ben geldim bakın
Hani küsmüştük barışmazdım sizinle
Hani gelmezsin yanıma diyordunuz
Hani yanımdan geçerken görmezsin bizi diyordunuz
Ben geldim bakın
Nasıl görmem sizleri
Nasıl özlemem
Nasıl giderim siz olmadan
Söyleyin
Söyleyin Remzi Ahmet
Sizde söyleyin ay ve yıldız
Nasıl siz olmadan ben var olurum
Hadi kalkın barışalım

Remzi elinde sazı ile
Gönlündeki sesiyle vardı
Bülbüle bülbül
Güle gül olurdu
Diyar diyar dolanır
Anadolu derdi adına
Ben Anadolu'yum derdi
Anadolu'yum
Ve canını Anadolu'yu gezerken
Bindiği otobüste baskında vermişti
Üç beş silahlı otobüsü durdurmuş
Namluyu canına dayamış
Bizimki de karşı çıkınca
Hani cesurdu yığitti de
Emaneti yerde kalmış

Remzi Anadolu'nun adı
Yüreği dudaklarındaydı
Hece hece cümleydi
Remzi can kardeşimdi
Can kardeşim

Ahmet'im aynı gün aynı saatte
Ne hikmetse küstüğümüz yerde
Sanki gidişime dayanamamış
Düşmüştü yere
Meğer kalp kriziymiş
Ayrıldıktan üç beş ay sonra
Belki görüşürüz umuduyla

Gitmeyecektin

Belki barışırız umuduyla
Gelmiş ve bizler gitmeyince
Kendi gitmiş dönüşsüz yere
Elvedasız

Ahmet'im gırgır şamata
İşiydi hep makara
Kimi görse dayanamaz
Başlardı laflamaya
Hele bizi görmesin
Hep başımızın etini yerd
Susmak neydi bilmezdi
Ahmet'im hadi yine konuş
Patlat şu lanet olası beynimi
Sen konuş ben hep susayım
Ahmet'im

Küskünlüğüm şiirlerimi beğenmemeleriydi
Sonradan çekip gitmemdi bir daha dönmem deyip
Hani dönmem dedim ya nasıl dönmeyecektim ki
Şiirlerim bahaneydi
Onlarda biliyordu ama akıl erdiremiyordu gidişime
Sadece gitmem gerekiyordu hasta olduğumu duyunca
Ölecektim çünkü
Belki iyi olurum umuduyla, hep geri dönüş hayalini yaşadım
Sadece hayalini yaşadım ve bugün hayalim gerçek oldu
Her yılın son ayı buluşma günümüzdü
Ve bugünümüzdü
Ben geldim Remzi Ahmet'im
Hadi kalkın
Daha ölmedim
Ben geldim daha ölmedim

Adımız Özgürlüktü

Ne zaman gözlerimize mil çekilmedi de bizler gördük
Ne zaman çiçeklerimiz oldu da baharlarda yetiştirmedik
Ne zaman yüreğimizde gülücükler savruldu
Söyle ey ana ne zaman kendimize nikâhımız sunuldu

Yüreğimizde birikir gülüşlerimiz
Kimse görmez firari bakışlarımızı
Kimse bilmez gece isyanlarımızı
Bizim isyanımız bizedir ana
Yüreğimizde birikir umutlarımız
Adımız özgürlüktü ana

Aşımız acıdır
Suyumuz direniş
Doyarcasına yudumlar aç kalmayız
Kanlar üzerimize serpilmiş
Üşümek nedir bilmeyiz
Kaban diye yarınları sarmışız
Vuslatlara son umudumuz
Özgürlüğümüz

Gitmeyecektin

İki arkadaşlık
Candan öte kardeşten yakın
Cemal ve ben
Hayatımda ilk defa Cemal'i gülerken gördüm
Daha 8 yaşında koca şehre terkedilmiş yalnızlığıyla
Çok zayıfmış ürkmüş ve güçlenmiş zamanla
Üç beş kişi vurmuş
Sebep nedir bilmiyorum
Ama cezası çoktu
Tanıdığım da on dokuzundaydı
Sırtında yorgunluğu, dağ gibi yüreği vardı
Hem öksüz hem yetimdi
Hasreti özgürlüğüydü
Gülüşlerini saklıyormuş meğer hep son sözüne
Son sözü "Özgürce ölmek varken zindanda yaşamak ni-
ye"diyordu
Özgürce gülüyordu özgürce gülüyordu özgürce gülüyordu
Adımız özgürlüktü
Gençliğimiz bilmese de özgürlüğü
Meğer son söze saklamışız özgürlüğümüzü
Özgürce gülüyorduk özgürce gülüyorduk özgürce gülüyor-
duk
Adımız özgürlüktü
Birkaç saniye de olsa şanımız özgürlüktü ey ana
Ömrümüz özgürlüktü tüm yaralarımıza rağmen
Gülüşümüz özgürlüktü...

Ağlasa Kız Kulesi Kaybına

Sabahım küsse yarına
Dün aldıklarını götürürmüş
Her attığım adım sona gelse
Başlangıç çabuk unutulmuş

Ağlasa kız kulesi kaybına
İzlemeye doymazmış Üsküdar
Kars güneşi özleyip üşüse
Antalya keyfinde yine bu sene

Keklikler kanat kırsa
Avcılara bayram olur
Az buçuk karınları doyacak diye
Bin can vurulur

Misafir eylese sevdiklerim beni
Dönerim elbet üç beş güne kalmaz geri
Ne fark eder ki misafir ya da ev sahibi
Yerim bellidir bu can fanidir fani

Azrail'e yol sorulmadan
İntiharlar baş kaldırmış
Kimi aşk kimi para uğruna
Emanetinden ayrılmış

Dara düşse zengin gönlüm
Fakirden farksızdır yandaş ömrüm
Bir gün daha beklese ölüm
Toprak topraktır caymaz gülüm.

Gitmeyecektin

Aşığım Sana İstanbullu Güzelim

Aşığım sana ey İstanbul'un kızı
Fırtınalı gecelerin şahidi
İstanbul'un bazen gözyaşı
Bazen de tebessümü
Şairlerin yazarların sevgilisi
Aşığım sana

Ulaşılmaması çok zor duygular barınıyor fikrimde
Seni her düşlediğimde
Yılları saklıyorsun sır gibi gözlerinde
Feryadın görülmez hep saklarsın deryalarda
Seni seyretmeye bin ömür yetmez
İstanbul'un en güzel kızı sensin İstanbullu güzelim

Geçmişten geleceğe doğru, sır gibi büyüyorsun
Nedir sende ki bu asalet söyler misin?
Nice kitaplar sende var olur, yine de çözülmezsin
Okundukça okunuyorsun
Nedir bu büyüleyiciliğin söyler misin?

Bakışların hürriyeti düşünmemeksizin mahkûmiyetliktir
Sen yalansız sevdanın en güzelisin
Sana dokunanlar teninin kokusunu bilmez

Teninde terin var halin sorulmaz
Nasıl ki bir anne evladından vazgeçemezse
İstanbul'da senden vazgeçemez
Nice sevdalar diz çöktü önünde
Nice şairlere ilham oldun güzelliğinle
Dalgalar sana şaha kalkarken
Sen hala el değmemişçesine güzel ve özelsin İstanbul kızı

İstanbul'um ne zaman sensiz yürüdü
Ne zaman senden vazgeçti
Bütün şehirler hep seni kıskandı
Sen her mevsim ayrı güzelsin
İstanbul seni yüreğine saklamış
Ben ise o yüreği kalemime

Düşün İstanbullu güzelim
Sana o kadar aşığım ki
Sevdiğim kız seni kıskanmıyor
Ve bana gülüp geçiyor
Söyle kaç sultanın gözü sende kaldı
Kaç şiir de sen varsın
Kaç İstanbullu aşığın gecesi gündüzü sende
Söyle güzelim İstanbul'a özelim

Bir yanın geçmişte bir yanın gelecekte
Ve diğer yanın bende
Sensiz ne güneş doğar ne de batır İstanbul'a
Bütün hayranlığım la sendeyim sende
İstanbul'un en güzel en içten en saf kızı İstanbullu güzelim...

Gitmeyecektin

Gönül Gelmez Eski Aşka

Bekliyorsun değil mi hala
Gönül olmuş bambaşka
Gelir mi bir daha eski aşka
Hadi dön geriye
Sakın peşinden koşma
Ve beklemede, bırak
Giden gider, film biter
Senarist yine bildiğini eyler.
Filme oyuncu çokta
Oyuncuya kaç film acaba boşta
Bizimkisi de bir oyundu
Acaba hangimiz şimdi yokta...

Yusuf Bitim

Gözlerinde Sessiz Kaldım

Sazımda yalnız kaldım
Türkülerimde sensiz
Yanında ırak kaldım
Gözlerinde sessiz

Geçer gözlerim gözlerinden
Sessiz sessiz
Aşk titrer ben titrerim
Üşürüm sensiz

Zamandan akmaktayım
Çaresizce sana bakmaktayım
Belki bilmezsın ama
Bu canımı dağlamaktayım.

Gitmeyecektin

Gücün Yeterse Al Seni Benden

Dün gelmiş
Bugün gidiyorsun
Nedir bu acele
Şimdi söyler misin?

Beni istemezsin bilirim
Sen yegâne sevdiğimsin
Kal birkaç vakit daha
Vuslatımı sahiplenmelisin

Seni kendime söz bildim
Sözüm özümdür dedim
Ben yığdım dönmem sözünden
Gücün yeterse
Canımdan ciğerimden
Sök kendini
Kopar gözünden

Seni yazdığım satırlardan
Çizdiğim tuvalden
Kazıdığım bileklerimden
Gücün yeterse ömrün yeterse
Silgilerin aşkına kalemelerin aşkına
Sil silebilirsen.

Gül Susarsa

Bülbül seslenir gül susar
Ve nefes kesilir gönül küser
Darağacına asılı beden gibi
Gözler kapanır can düşer
Hayat böyle biter
Ta ki gül konuşana kadar...

Gitmeyecektin

Gölün Sustuğu Kadar Bülbulüm Sana Ey Yar

Sensiz

Ölümün yumruğunda kanarcasına damarım

Gölün sustuğu kadar bülbul

Sana koşmayı istercesine topal

Ve sana gel demeden uzak dururcasına hasretim...

Sensiz

Dalgaların kıyıya vurduğu kadar celal

Vurdukça daha büyümeden kemalim

Dünyayı ayaklarına alacak iki göz var bende

O gözlere sahip çıkmayacak kadar ziyanım...

Sensiz

Çölde yanarcasına güneş

Güneşte ararcasına Mecnun'um

Yolumu kaybetmişçesine Yusuf

Yusuŕ'u ararcasına ama'yım

Sensiz

Gönlünü çalacak kadar harami

Bu başımı feda edecek kadar cahilim

Aklım fikrim yabani

Yabaniye sarılacak kadar mecburum

Ve sensiz

Geri dönmeyeceğini bilmek kadar müebbet

Müebbedi düşünecek kadar zindanım

Seni beklemeyecek kadar ümitsiz

Ümidimi yitirecek kadar vedayım...

Hasrete Saygıdandır Kapanır Gözlerim

Ben uykuya daldıkça, hasreti biter göz kapaklarımın
Uyumak mı?
Tabi ki hayır, sadece hasrete saygıdan kapanır gözlerim
Hasret bitince, tekrar uyanacağım
Ve başlayacak serzenişim...

Seni her düşlediğimde
Elim alnımda başımı tutarım
Seni düşünmekten yorgun kafam düşmesin diye.
Sayende bedenimde yardımlaşmayı görürüm
Ve ben bu yardımda ölürüm...

Gitmeyecektin

Hangi Rüzgârlarda Çiçek Oldun

Hangi rüzgârlar da çiçek oldun
Hangi dalgalar da sandal oldun
Hangi şehirler de kendini buldun
Hangi ölümler de ecel oldun böyle bende olduğun gibi
Seni istemediler gülüm savruldu
Sende beni ölümden beter ettin ben kayboldum
Dedim ya sevda gözlüm ben kayboldum
Gözlerinle yaptığım savaşta vuruldum
Dinle beni dinle dinle
Geliyor şimdi sevdamın hırçın dalgası
Yetişin dostlar başlıyor ayrılığımın ölüm kavgası

Yusuf Bitim

Ben seni ne ayrıklara sordum
Ne dualarda aradım
İsyân olup şehrine ağladım
Değmedin değmedin çekip gittin
Dinle dinle beni sözüm bitmedi daha
Geliyor şimdi sevdamın hırçın dalgası
Yetişin dostlar başlıyor ayrılığımın ölüm kavgası

Bu akşam mezarını kazdım sana ilk baktığım yerde
Koşarken arkandan o zamanlar gülerdim
Şimdi ise ağlıyorum seni bıraktığım yerde
Gözlerine düştüğümde titrerken bedenim
Şimdi ise haykırıyorum
Dinle dinle beni sözüm bitmedi daha
Bu sana bu sana sevdam olsun
Bu sana bu sana gidişinden hediye olsun
Bu akşam mezarını kazdım, sana ilk baktığım yerde
Ve döküyorum yüreğimi
Döküp gidiyorum elveda sevgilim elveda

Gitmeyecektin

Hep Seni Anarım

Bir sigara eşliğinde
Geçmişe gömülürüm
Duman duman savrulup
Gözlerinde kaybolurum

Fırtınalar gecesinde
Aşkın her hecesinde
Ömrümün son senesinde
Ben hep seni anarım

Şairlerin sustuğunda
Şiirlerin küstüğünde
Vuslatların bittiğinde
Ben hep seni yazarım.

Yusuf Bitim

Her Şeyi Bir Anda Silip Gidiyorlar

Her şeyi bir anda silip gidiyorlar...
Tıp kırı bir tembel öğrenci gibi, yeni bir konuya geçer gibi
Sanki hiç yaşamamış gibi, birkaç kırık ders ile
Ağlayana gülüp gidiyorlar...
Söz vermeler, bırakıp gitmem diyenler
Aşkım bir tanem, beni tanımadın mı?
Ben seversem, ölümüne kadar severim diyenler
Delikanlılığı silip gidiyorlar...
Mutluyum deyip, tebessüm saçanlar
Tebessümü sevdiğine borçlu olanlar
Gözlerini değiştirip, nankörlüğü alıp gidiyorlar...
Başta taç olmayı bilmeyenler, hak etmeyenler
Başa taç ediliyor
Biraz yüksekte olunca ayakları
Tacı taşıyan ayakları, kırıp gidiyorlar...
Yarından habersiz olanlara, umut veriliyor
Yarınları bugünden fazla oluyor
Bolluğu çok görünce
Bencilliği öğrenip, yarınları çalıp gidiyorlar...
Ağlayana gülüp, delikanlılığı silip
Bencilliği öğrenip, nankörlüğü alıp
Onca sıfatı taşıyıp ve kendilerine bu sıfatları layık görüp
Ben insanım deyip geliyorlar...

Gitmeyecektin

Hicran Vurur Gönlüme

Hicran vurur gönlüme, darbeler fırtınadan beter
Sarılmaların yağar bedenime yağmur misali
Damlalar jiletten keskin, vurur her defasında bedenime,
yaralar
Sırılsıklam kanar tenim, kan damlar terim
Ve kesilir soluğum, titrer yüreğim
Yığılır kalırım olduğum yere
Hadi gel şimdi bak, beni sensiz bıraktığın yere.

Yusuf Bitim

İstanbul Gözlerinde

İstanbul gözlerine dalıyor.
Ahkâm kesenler, ağalar, beyler,
Tek tek susuyor ve herkes seni izliyor.
Martılar kanat kırmış, adını zikrediyor
Ağlaşan gökyüzü, güneşine erken kavuşuyor.
Hiç konuşmayan kalemim, aşka gelmiş şiirler yazıyor.
Ey gözlerine daldığım, seni İstanbul ile paylaşmak,
Bana zor geliyor...

İstanbul gözlerine dalıyor
Mevsimleri ile konaklıyor
Karın örtüsüne, yazın türküsüne
Başlarım şimdi, gelmişine geçmişine
Yeter İstanbul çek git başka gözlere
Kusura bakma sevdiğim ama
Başkasını sende görmek gücüme gidiyor.

Gitmeyecektin

İstanbul'da Yağmur Yağıyor

Güneş görmeyen gözlerinle,
Yağmur olup döküleceksin.
Her düşen damlada,
İsyan olup haykıracaksın.
Pişmanlığın gururunu aşacak,
Ve beni çok arayacaksın...

Kaç zaman oldu dönmedin hala
İçimde acılar birikir sanma
Madem gelmeyeceksin
O halde elveda sana...

Şimdi gidiyorum, İstanbul'da yağmur yağıyor,
Gözlerimden taşarcasına.
Ayrılıklar bir bir adıma yazılıyor,
Bütün yaralarım tuz basarcasına.
Ne hikmetse sevdalılar bana bakıyor,
Sanki dalga geçercesine...

Ay firari, gece yalnız
Bir gönül daha üstüme yıkıldı amansız
Yanar yürek, bu can adsız
Iraklar artık, yakından farksız
Yanar yürek, bu can adsız

Bu aşk, ne gözü var ne dili, ne de çaresi
Ne haykırışı susar, ne de suskunluğu coşar
Bu aşk, hem yakındır hem uzak
Ne hasreti biter, ne de beklemesi
Bu aşk bende var, daha fazlası.
Seni böyle seviyorum lanet olası...

Kaç Kez Gördün Beni

Sen sevdanın adını bilmezken
Ben ne aşklar yaşadım, ne aşklar yazdım
Hepsinden tek tek gittim
Ama sende
Sende kez kez bittim...

Sen beni görmezken
Ben hep sana geldim
Gelirken kaç kez öldüm gözlerinde
Kaç kez kayboldum...

Sen bana uzakken
Ben kaç kez yanında uzak kaldım
Kaç kez yanında hasret çektim
Kaç kez yumdum yumruklarımı, canımı sıkarcasına...

Tenine dokunamadığımda
Cehennemden farksızdı bedenim
Köz köz damladı, şerbet niyetine ruhum
Alev alev yandım da bir sönemedim...

Şimdi sorarım sana
Gündüzüm cehennem, gecem cehennem
Her bakışın da bin bir ölüm var iken
Kaç kez gördün beni
Söyle kaç kez...

Gitmeyecektin

Karadeniz Fırtınası

Karadeniz fırtınası da
Eser yürekte eser
Eser de delice
Nice nefesleri keser
Keser yüreği de oy keser

Dalgalarını kıyıya vurup taşarsın
Ruhunu yolladın Rabbime
Bedenini koynunda saklarsın
Ne istedin oy canımdan oy

Yanıma gelmişti yanıma da
Gözlerimi kapatmasaydım
Allah canımı alsaydı da
Git demeseydim
Oy demeseydim

Feryadım yağar yağmur gibi
Yanarım şimdi çöl gibi
Ne ettim sana ey Karadeniz
Aldın yârimi yar gibi
Oy Karadeniz oy

Ellerinden tutamadım
Astın yüzünü gittin
Sana dur diyemedim
Öldürdün beni gittin
Oy sevdiğim oy.

Kül Olmuş Firarlardayım

Ateş düştüğü yeri yakar, kül olmuş firarlardayım
Arama beni bulamazsın yar, uzak diyarlardayım

Kaybolmuş benliğim ile para etmez ziyanlardayım
Dostuma seslenirim duymaz beni, biçaredeyim

Burada ne güneş var ne ay, söyle hangi zamandayım
Görmezsin beni, belki duyarsın diye nidalardayım

Umutsuzluk yetti bu canıma, her gün ağlamaktayım
Sen olmayacaksın diye, bu canımı dağlamaktayım

Kendimi bir sevda yerine, taşlara bağlamaktayım
Kendimi saldım denizlere, elveda boğulmaktayım

Oy beni beni yar sensiz ölmekteyim...

Gitmeyecektin

Karanlığa Gömün Beni

Ben adım attıkça kanar hep dizim
Karanlığın ötesinde yoktur artık izim
Aramasın şimdi kimse, görünmez gizim
Yollar kapalı, şehirler suskun
Ve ben yaralı, ağlar şimdi iki gözüm

Adımdır Yusuf
Derin kuyular mekânım olsun
Üzerime örtün bugünümü
Yarınım sizlerin olsun

Yusuf Bitim

Çıplak kaldırımlara vurun beni
Yağmurlar üzerime yağsın
Şehri hıçkırıklarım sarsın
Ve karanlığa gömün beni

Bakmayın öyle yüzüme
Kırpiklerim ok misali
Mil çekilmiş gözlerimde
Şakağıma ağır sözlerden
Birkaç kurşun yemişim
Ayakta kalsam neyime

Görmeseniz de bende ki olan biteni
Her bakışta bir dalgınlık vardır
Her dalgınlık bir hatıradır
Acı ya da tatlı bilinmez ama
Elbet bir açıklaması vardır

Bende ki açıklaması da
O sevdiğim zalim yardır
Gidişini düşünmeyip
Gelişine aldanmamdır
Sevdiğime değil de
Gözlerinin yalancı olmasına
Yanmamdır

Adımdır Yusuf
Derin kuyular mekânım olsun
Üzerime örtün bugünümü
Yarınım sizlerin olsun.

Gitmeyecektin

Marifet Değildi Çekip Gitmen

Bir gece kalemiyle
Öksüz ve yetim selamıyla
Lal haykırışların yemini ile
Ve masum bir sitem ile
Sana yazılıyor bu şiir

Hangimiz acılara göğüs gerdik
Hangimiz fırtına da ceza yedik
Söyle kurban olduğum
Hangimiz bu aşkı üstlenebildik
Ve hangimiz taşıyabildik...

Marifet değildir çekip gitmek
Yüklemektir acıları sırtına, dizde ki yaralara inat
Kalmaktır yürümeye inat
Marifet değildir iki aşkı tek yüreğe sığdırmak
Ve habersizce çekip gitmek.

Kış ayında yağan kar gibi el değmemiş, saftı sevdam
Güneş gibi aktı alnım
Hiç kimsenin gözü değmemiştii gönlüme
Eğer suçsa seni sevmek
Gökyüzü yalandan ağlıyordu demek
Ben seni yıldızların güzelliğinden
Daha güzel sevdim

Sen basit sevdaların kadınıydın bir anda çekip gittin
Ben ise hep seni bekledim
Çünkü ben ulaşılması zor aşkların adamıydim
Aramızda ki farkta buydu
Belki kaldırımlarda eskimedi gönlüm
Belki seni beklerken yağmurlar yağmadı gözlerime
Ama seni hep bekledim
Pas tutmuş kapı menteşelerinin hıçkırığı ile
Tahta merdivenlerden akan tıngırdı sesleri ile
Hep seni bekledim
Ve şimdi hala
Bir elim alnımda diğeri elim yanımda buz tutmuş
Ayazda üşürcesine
Giderken attığın adımların
Bıraktığı izlerde kaybolurcasına
Gelmeyeceğini düşünüp
Yine de geleceksin diye kendi kendime kızıp
Seni hala bekliyorum
Ve hep de bekleyeceğim...

Gitmeyecektin

Nasıl Bir Aşk Bu Yarab?

Yar o bakışların bile sağımı solumu şaşırttı
Nasıl bir aşk bu Yarab
Feleğimin feleğimin tersten çarkı döndü

Ellerim tutmaz ayaklarım yürümez oldu

Nasıl bir aşk bu Yarab
Kendimi bilmez oldum
Kendimi görmez oldum

Yusuf Bitim

Canımdan can çıkarken ben ölmez oldum

Nasıl bir aşk bu Yarab
Azrail gelirken yanıma beni görmez oldu

Gitsem mi kalsam mı?
Hem açık hem kapalı yolum oldu

Düşüncelerim ortada kaldı
Gitsem mi kalsam mı?

Nasıl bir aşk bu Yarab
Sevdam kararsızlığıma vurdu
Gözlerim dökülmüş yollara
Kalbim attığı her adımda

Gelecek diye beklediğim zaman da
Zaman tükenir oldu
Bu nasıl bir aşk Yarab
Geleceğim geçmişim ortak oldu

Sevdiğimden habersiz bakıyorsa hala bana
Bu söylediklerimi duymaz seslenmezse bana

Daha başlamadan yazmışsam adını ayrılığa
Bu aşk zamansız oldu

Nasıl bir aşk bu Yarab
Dönüşsüz oldu dönüşsüz oldu...

Gitmeyecektin

Neden Ben?

Onca sevdiğin varmış
Hepsine aldanmışsın
Bana gelince
Savrulup saçılmışsın

Sana verdiğim değer
Onda biri kadar
Başkasında görseydin
Şimdi başında taç idim
Gönlünde ferman idim

Vursa mıydım kırsa mıydım?
Canını yerden yere çalsa mıydım?
İki gün yanına gelip, beş gün uzak mı dursaydım?
Gönlün değer bilmezmiş

Her sözüne eyvallah dedim
Çünkü hep seni kendimde bildim
Sen bir dedin, iki etmedim
Sen değersiz biriymişsin

Alın teri dökerdim, sen kirlenme diye
Yediğimiz bir lokmanın, hesabı var diye
Yetinmeyi biliyordun, seviyordun diye
Meğer gözün hep yüksekteymiş

Giydiğin topuklu ayakkabının
Boyu kadar değildir güzelliğin
Seni yükselten güzelleştiren
Benim kör gözlerim...

Öldüm Öldüm Uyandım Da

Öldüm öldüm uyandım da
Nefes aldığıma inanamadım
Seni bırakmam diyordum
Bak şimdi gittim
Yürüdüğüme inanamadım
Uzun yollardayım
Yolları aştığıma inanamadım
Bu canıma kastın varmış
Canıma tutunduğuma inanamadım
Senden ayrı yaşayamam diyordum
Sensizliğe alıştığıma inanamadım
Gözlerine sürgün olduğumu unutmuşum
Unuttuğuma inanamadım
Öldüm öldüm uyandım da
Sensiz yaşadığıma inanamadım...

Gitmeyecektin

Ölüm Konuşmaz

Sevdam sürgün de
Namlum sualsiz
Ölüm konuşmaz
Canım gözümde
Bu yürek çaresiz
Bu aşk çaresiz
Bekler ey sevdalı
Bekler ey sevdalı
Susan ölümün haykırışını...

Yusuf Bitim

Ölümün Kucağında Ninniye Yatmışım

Karma karışık duyguların sahibi bu gözler
Seni anlatmaya gayret etse de anlamıyor yüreğim
Sağa gitsem sen sola gitsem sen
Yalnızlığın karma karışık arkamda dolaşıyor
Ve ben sanırım çıldırıyorum
Ölümün kucağın da ninniye yatmışım
Uyandırma
Bir nefes daha alacağım varsa
Onu da sen alma sakın uyandırma
Sana verdiğim canlara say bana son kez dokunma...

Gitmeyecektin

Öyle Bir Aşk ki Bendeki

Öyle bir aşk ki bendeki
Ateşine beden
Zulmüne can dayanmıyor sevdalı
Dayanmıyor sevdalı
Öyle bir özlem ki bendeki
Gidişine yürek
Hasretine yollar
Bekleyişine umut dayanmıyor sevdalı
Dayanmıyor

Canımı sürgünlersin gözlerime vurarak
Hasreti boğazlarsın göğsüme vurarak
Kalbimi yeminlersin üzölme diyerek
Öyle bir aşk ki bendeki
Ne kalp var artık ne de göz sevdalı
Ne de göz sevdalı...

Saçların Dökülecekse Gözlerine

Saçların dökülecekse gözlerine
Demirden parmaklık olacaksa ellerime
Uzanıp değmeyecekse ellerim
İşte o zaman ben ölmüşüm

Ela gözlüm tenin de ter olmak
Serpilip yok olmaktır bilirim
Biraz yorul mecburen giderim
Gözün de yaş olmak
Sevdadır hüzündür tanırım
Çünkü duygularının yoldaşayım
Dudakların da söz olmak
Şiirdir çok iyi okurum
Eğer okuyamazsam
İşte o zaman ölürüm.

Gitmeyecektin

Sakın Rıhtımına Uğrama

Kalbime dokunup gittin
Dökülmedi mi gözlerim söyle
Hiç günahım yokken suçladın
Aşkın adaleti bu mu böyle

Sakın rıhtımına uğrama
Kapalı artık sana kapılar
Demir atmış gemilerimde
Sadece hatıraların var

Düşüyorsun gözümden
Dönmem artık sözümden
Git seni istemiyorum
Taviz vermem özümden

Yaktım tek tek resimlerini
Çek yakamdan pis ellerini
Duymaz artık gönlüm, seslerini
Öde nankörlüğün şimdi bedelini...

Sana Geldim Sevgili

Aklımı fikrimi yitirip, sana geldim ey sevgili
Gözlerim kör, kulaklarım duymaz
Dilimde hep adın var, sözlerim asla susmaz

Gözlerine mülteci bu gözlerim
Elerine tutsaktır ellerim
Gamzelerine gülüşlerimi koydum
Seninle güzeldir gönlüm

Bazen kirlidir gördüğüm renkler
Kırıktır dokunduğum dallar
Bozuktur hediyeler...
Ve her şeye rağmen güzeldir hayat
Çünkü sen varsın diye ey sevgili...

Gitmeyecektin

Sana Mülteci Bu Gönlüm

Amansız bir sevdaya düştüm ey sevgili
Yüreğime ateş düştü, gözlerini gördüm görelî

Gözlerin ayrı bir sevda, hasretin bambaşka
Kurtuluş yok, sana mülteci bu gönlüm sana müptela

Yüreğin mabedim, hayalin mabedim
Sana aşikâr her şeyi ile bu yüreğim

Kadehim şerefine şerbet dolsun
Aşkım aşkınla ziyade olsun

Senden önce beyhude geçerken geçmişim
Seninle dolup taşacak geleceğim

Aşkına nail olayım aç şu han kapını bana
Geçmişimde varsa eğer hicap
Hicabıma ferace olur gelirim sana...

Sana Yazdığım Son Satır

Gittin köz oldum yandım, gözyaşımda söndüm
Gittin söz oldum döküldüm yollara, seni yazdım sonra sildim
Gittin önce hasrettin, şimdi el oldun bana
Gittin geri gelme, geri gelmek ne kazandırır artık sana

Damla damla damlıyor yürek sızıntım
Gözlerin görmez ellerini uzatma
Sen giderken geri dönmedin ki bana
Şimdi beni bende boşuna arama

Habersizce gidişin, sessizce öldürdü beni
Ağladım geceleri, sorgu sualler de boğuldum
Yüreğimi serdim arkandan gittiğin yollara, yol oldum
Şimdi ben bende değilim,
Giderken suskunluğunda kayboldum

Bu sözlerimi son satırıma döküyorum
Hem yazıyor hem ağlıyorum
Ve sana son sözümü söylüyorum
Sana yazdığım şu son satırla her zaman beni ölesiye hatırla

Sende senden habersiz kal ve beni hatırla...

Gitmeyecektin

Selâm Okunuyor Sevgilim

Hicranım, gecesini bırakırken sabaha
Güneşini kaybeden, bir sela uyanır gözü yaşlı
Elem tutan yüreğim, mabedini ararken
Gaybım çoktan afakını aşmış, kaybolur

Sessizliğimde boğulurken uzletim
Tövbelidir bir daha yeşermez yeisim
Çünkü bitti tükendi tüm kudretim
Gel sevgilim, selam okunuyor
Kaldır naşımı yerden tozlanıyor...

Yusuf Bitim

Semadaki Simaların

Şimdi şöyle bir bakayım etrafa
Gönül gözüyle deyeyim adımlarına
Hayallere düşeyim semada ki siman da
Bulutlarla ağlayayım, dökeyim yarınlarımızı düşlere
Ve anlayayım yalnız kaldığımı...

Senin bin bir maskene ilaç olsun yalnızlığım
İstedğin de bu değil miydi ey insafsızım...
Maruz gör sitemimi ve gidişine say
Bizim sevgimize şahit değil miydi Yıldız ve ay
Geceleri haykırmaz mıydın gülen yüzünle,
Seni seviyorum diye
Yürek gözlere vururmuş, gözlerin yalan mıydı yar...

Gitmeyecektin

Seni Ezberlemeden Öğreneceğim

Seni ezberlemeden öğreneceğim
Çok çalışacağım adına, kalbine
Hatta ve hatta yüreğine...
Yedi yaşında olup, ilkokul bire gideceğim
Öğretmenim her gün harf öğretecek bana
Her gün bir harfi yazdıracak
Ama ben her gün her an seni yazacağım...

Yusuf Bitim

Kopya çekmeyeceğim,
Aklımda tutup adını yazacağım,
On kere, yüz kere, bin kere
Bütün defterlere sığdıramamacasına
Seni yazacağım...
Seni görmeden çizeceğim
En güzel rengi seçip
En güzel tuvali alıp
Rüyama hayallerime koyup
Bütün fırçaları süsleyip
Seni çizeceğim...
Ayı yüzüne, güneşi gözlerine benzetip
Sonra bütün her şeyimden vazgeçip
Sadece ve sadece seni düşünüp
Seni çizeceğim...
Seni gidişinde bekleyeceğim
Kulağımı yollara koyup
Ha geldin ha gelecek deyip
Ufak bir fısıltıda bile
Hep seni duyacağım...
Kapılar ardına kadar açık olacak
Biliyorum bir gün bu hasret son bulacak
Koca seneleri sadece bir güne sığdırıp
Bayramı bekleyen çocuklar gibi
Arefe günü, bayram diye
Seni bekleyeceğim...

Gitmeyecektin

Sensizliğim Feryat Figân İçerisinde

Yine seni özlemek
Bir fırtına gibi düştü aklıma
Canıma ciđerime yüreğime
Sensizliğim feryat figan içersinde...

Gidişin yine düştü
Mil çekilmiş gibi gözlerime
Umuduma avucuma
Sensizliğim jilet yarası
Tuz basarcasına göğsümde...

Gidişin yine esti rüzgâr gibi
Baharıma çiçeğime
Hayallerime koparırcasına...

Ümitsizce seni beklemek
Yine düştü bir kurşun gibi kalbime
Aşkıma sevgime gelişine gidişine
Param parça edercesine...

Ve yine sen geldin aklıma
Sana sövercesine
Geleceğine geçmişine sensizliğe bensizliğe
Lanet edercesine gelmememeyişine...

Yine sen geldin aklıma
Seni bir daha istememeye
Söz verircesine
Söyledim söylendim
Ve söz verdim kendime...
Seni istemiyorum
Bu son sözümdür
Senden vazgeçiyorum...

Gitmeyecektin

Sevdanın Ertesi Yok

Sen gittin kokunu rüzgârlar
Sesini koca şehirler aldı
Sen gittin yankılanır şimdi
Islak kaldırımlar
Ağlaşır durur sevdalı aşıklar

Dön kurtar kurtar beni
Pencereler de buharlaşıyorum
Her anımla adını anımsarım
Dön güneş gülünce ben kaybolurum

Sevdanın ertesi yok dünü bulunmaz
Aşk üzerine aşk koyulmaz
Seven kalbe hesap sorulmaz
Dön gel senden başkasıyla olamam sevgilim...

Sevdaya Tövbeliyim

Mutluluk sevdanın adına yazılmış
Ben de sevdaya tövbeliyim yar
Nefes canda can bulmuş
Ben ise nefese küskünüm yar

Yollar seni benden alırken
Beni hasrete boğdu
Sen geri gelmem deyince
Bu sözün bana çok koydu

Sana olan özlemimi düşlerimde büyötmüşüm
Ha geldi ha gelecek deyip seni hep beklemişim
Yalanmış gözlerin sana inanmışım
Şimdi gidişinle kayboldun uğurlar olsun

Daldığım denizlerde boğdum seni
Dalgalara ne gerek var
Sorma soruşturma rüzgârlara beni
Kıyılının ne suçu var?

Gitmeyecektin

Sevdanın Son Demi

Var mısın sevdanın ayrılma deminde
Tekrar her şeye inat el ele tutuşmaya
Var mısın ağlamaya ramak kala
Hıçkıra hıçkıra gülmeye
Varsın kabanım yırtık olsun üşüyeyim kış soğuşunda
Varsın gözlerim kör baksın
Ama sen yanımda ol
Gözlerim ol
Sıcacık teninle tenim ol.

Gel yârim
Ayazın soğukta üşüdüğü kadar üşüyorum
Bıçağın damardaki son haliyim
Kanarsam durduramazsın
Konuşursam susturamazsın
Gel yârim
Cümlelerim hala seni ister
Satırlar ıslak bekler
Devamı yok sensiz mürekkebin
Çünkü yüreğimdir sana seslenen
Gel yârim gel

Ölümün tadını şimdi alıyorum
Nefes nefes iliklerime dokuyorum
Sen gelmeyeceksin diye ben gidiyorum
Gitmeden Gel yârim gel
Bıçağın damardaki son halindeyim
Gel

Ben ölümünden de büyüğüm
Ama gidişinden küçük
Ben kalmayı istiyorum
Ama sen gitmemi
Suçlu sendin
Ben kabulleniyorum
Gel yârim ben gitmeden gel...

Gitmeyecektin

Sevgiliye Sesleniş

İnceden bir dokunuş var
Gökyüzünden yanaklara
Usulca yağan yağmur tanecikleri gibi
Giderken bırakılmış bir hüznün hediyesi sanki

Tebessümü çalınmış dudaklara
Damlıyor yürekler gözlerden
Art arda sıkıştırılmış hatıralar ile
Geçmişe dalıp gelecekten uzak bir şekilde

Sonra bir feryat bir figan
Tamamlanmış bir şekilde
Su ve ekmek gibi
Yürüyor sessizliğin üzerine
Ve sesleniyor sevgiliye
Hep bir ağızdan
Dön geriye diye...

Son Gece

Bu gece haykırışımın en büyük şarkısı söyleniyor
Gökler yas tutmuş güneşine ağlıyor
Depremler üst üste vuslat binalarım yıkılıyor
Harabe sevdamin son tutunuşu ve koptu kopuyor
Dinle lakin isyan değildir bu haykırışım
Kaderime kan akar, bileklerim jilet yarası
Feleğimin varsa cesareti, çıkar karşıma
Bakışlarım mayın tarlası
Her gözümü kırptığımda açılır gönül yarası
Artık uyku haramdır, bu son yaramdır
Bu gece bütün merhemlere çağırıyor

Yüreğim delik deşik parçalanıyor
Kalbim avuçlarımda can veriyor
Kurduğum bütün düşler sonra eriyor
Eğer ilacım yoksa ölümdür bana bu gece

Haykırışım bitiyor, sensizliğim çok güçlendi
Yaralarım artık kapanmaz, oluk oluk nefesim kanıyor
Sabrım kalmadı kaderim beni çağırıyor
Cesaretim kendini aştı ve son sözüm sanadır
Seni terk ediyorum
Çünkü bu son gece...

Gitmeyecektin

Söylesene

Bu gece yine elimde kalbim, satırlarıma döküyorum
Her gece olduğu gibi, bu gece de seni yazıyorum
Resmine bakıp bakıp ağlıyorum
Sen beni unuttu demişsin
Seni ne zaman yazmadım söylesene

Hangi gecem sabahına vurmamış demini
Hangi düşte sen yoktun söylene
Hangi vuslatlar sensiz başlar gülüşmelere
Hangi gözüm senden ırak söylesene

Adım atsam düşerim, dizim kanar
Sana gel derim gelmezsin, içim yanar
Şu halime bak desem bakmazsın
Bilirim gözlerin beni hiçe sayar
Ben ne zaman peşinden gelmedim söylesene

Gidiyorsun yüreğimi gözümünden koparıp
Avuçlarıma yalnızlığımı sıkıştırıp
Hiç aldırış etmeden
Bu canıma kıyıp gidiyorsun
Ne zaman gittin de ölmedim söylesene...

Tara Kirpiklerin İle Göz Pınarlarımı

Tara kirpiklerin ile göz pınarlarımı
Başka tarafa çevir feryadımı
Sana görünmesin sana dokunmasın fırtınam
Kapat gözlerimi sana bakmasın bu gidişin.
Hadi şimdi git
Arkanda koskoca bir dağ yok oluyor
Ama sen bilmeyeceksin
Hadi git bastığın yerler kokun olur
Ruhuma şerbet
Sonuma hediye olur
Boynum bükülmez, gözlerim arkandan dökülse de
Hadi şimdi ya bırak beni yüreğinde
Ya da dök yerlere ezip git

Hani yasaları koyanlar
Hani aşkları yazanlar
Hani şairler şiirler
Bak gidiyorsun işte
Hani gitmez diyenler

Benim için, ayrılıktan bir sigara yak bu gece
Ve sana hediyem olsun son gece...

Gitmeyecektin

Teğmenim

Kahpe kurşunlara adres oldu canı
Düştü yere, parçalandı sol yanı
Gözlerimde gece oldu, dökülen kanı
Ellerim sana uzanır, nerdesin teğmenim.

Hangi dağda eğilmişti dizlerin
Hangi sözde susmuştu sözlerin
Hangi namluda geri çekildin
Şimdi neden kapanmaz yaran teğmenim.

Kendimize ev bilmiştik dağları
Karda kışta güneşimizdi kardeşliğimiz
Ve sonunda varmıştık, ölüm ile hayat çizgisine
Cehennemın en köşesine,
Yağmur gibi yağın kurşunlar zirvesine
Ölüm bile düşündürmüyordu gülüşlerimizi,
Burada kalmaya inat gülüyorduk
Döneceğimizi düşünüp.
Ve saldırı kalktı şaha, siperlerimizi yıkarcasına
Biz çöktük yere, çökmemizle başladı dizlerimizin kanaması
Öyle bir acıdı ki yaralarımız, tuz basarcasına
Çünkü teğmenim vurulmuştu
Her bakışımız da binlerce ölüm susardı
Yaşamak hiç bu kadar acımasız olmamıştı

Hangi dağda eğilmişti dizlerin
Hangi sözde susmuştu sözlerin
Hangi namluda geri çekildin
Şimdi neden kapanmaz yaran teğmenim

Teğmenim, toprağını temizler ellerim
Toprağında seni hep beklerim
Ne zaman gelirsın bilmem ama
Belki senden önce ben gelirim

Kahpe kurşunlara adres oldu canı
Düştü yere, parçalandı sol yanı
Gözlerimde gece oldu, dökülen kanı
Ellerim sana uzanır, nerdesin teğmenim...

Gitmeyecektin

Ucuzluğun Pazarında Bir Emanetim Var

Ucuzluğun pazarın da bir emanetim var
Ayırmışlar ruhumu bedenim çıplak
Pay biçen biçene hedef ten olmuş
Bir kaç dakika zevk uğruna yırtılacak bu can bu beden

Kahkahalar içinde üç beş lira tartışması
Eksik veya fazla alıp götürecekler beni
Yaşı on beş 10 lira eder diyor babam
Etmez 10 lira 8 olsun diyor adam

Ucuzluğun pazarında bir emanetim var
Muhasebem arsız, amaç hayvandan farksız
İnsanlık ölmüş gözler küsmüş
kalp cansız yatıyor yerde
Ucuzluğun pazarında bir emanetim var
Satışa sunulmuş alacaklar bekliyor
Bir idam masası koyulmuş ruhumun dibine
Çekecekler ipimi paylaşacaklar dünyamı gidişimle
Ucuzluğun pazarında bir emanetim var.

Vurdular Ölmedim Anne

Kar yağar üstüme üstüme, üşürüm anne
Buz keser yüreğim, dökülür gözlerim anne
Nasıl dayansın bu can sensizliğe anne
Yine aklımda sen varsın, üşüyorum anne

Yalnızlığın türküsüyle, alnımdan öptüler
Beni bana bırakıp, yanımdan gittiler
Dost bildiklerim, düşmanlarımla kenetlendiler
Bir kez daha yalnız kaldım, üşüyorum anne

Vurdular ölmedim de, haine söz oldum
Kurt varken her yerde, kuzuya göz oldum
Kadir bilmez güneşlere, ayazda köz oldum
Ben yandım da gecelerde, görmediler anne

Ağlamak ezer anne
Ağlamak geçer anne
Gülmek mi?
Ağlamayı unutursak belki bir gün anne
Belki bir gün...

Gitmeyecektin

Yağmura Tutku

Tenime değiyor okşarcasına
Usulca yağın yağmur katreleri
Ve başlıyor boydan boya
Bedenimle boyamaya
Seviyor beni öpüyor
Ben ise sarmalıyorum
Sonra da kokluyor, ruhuma işliyorum
Ve başlıyoruz sevişmeye
Delicesine, çırl çıplak
Rüzgâr eşliğinde, dans ederek
Hürce ve sınırsızca
Ne bir zorlama ne bir kaçma
İsteyerek dileyerek
Sevişiyoruz yağmurla
Hiç duymadığım hazi
Alabileceğim en büyük tadı
Veriyor bana karşılık beklemeden
Ama her an gidecekmiş gibi.
Konuşmadan veda etmeden
Sus demeden, saflığı ve özü ile
Bütün benliğini bana verircesine
Ölürmüşçesine önce öpüyor
Sonra gidiyor...

Yalnızlığım Sende Saklı Ey Kaybolan Yanım

Sen gidiyorsun
Ben çaresiz ve usulca git diyorum
Yüreğimin gözlerimden dökülürcesine
Hasreti göğsüme saplarcasına
Yalnızlığımı evimin her köşesine örtercesine
Kal demek yerine
Git diyorum

Hayallerimin arkandan koşarcasına
Umutlarımı bırakırcasına
Düşlerimi unutturcasına
Haykırışımı sustururcasına
Kal demek yerine
Git diyorum

Son sözümde
Geri dönmeyeceğini kendime söyleyip
Yığılmış sevinçlerimi
Üzerimden silkercesine
Yetim ve öksüz bırakırcasına
Ve son bir bakışta elveda dercesine
Kal demek yerine
Git diyorum...

Gitmeyecektin

Yarınlar Şimdi Bensiz Çok mu Güzel

Giderken, vedanın arasına sıkışmış,
Düşlerimiz damlıyordu dudaklarından
Sadece ikimizin düşleriydi, çocukça kurduğumuz,
Delicesine çağırdığımız
Fakat sen gitmeyi seçtin, düşleri bana bıraktın
Gözlerime ağır gelen düşleri...
Giderken kapıyı arkandan kapatışın,
Hayatımı gözlerime kapattı
Attığın her adım da, karanlığa gömdün beni...
Şimdi ılık bir duş misali, akıyor gözlerimden hayallerimiz
Sonra buz olup, param parça bir hal alıyor ve
Yok, olup gidecek
Hani sözümüz vardı, yarınlara özel
Yarınlar şimdi bensiz, çok mu güzel...

Yetiş Gönöl Aşktan Caymakta

Gittin düşünmedin hiç
Ben ne yaparım diye
Kendini yüksekte görüp
Beni ezmen niye

Bende senin gibi
Etten ve tırnaktanım
Neyin eksik neyin fazla
Söyle bende bileyim

Sen yüksekte misin?
Ben mi alçaktayım
Ne fark eder ki uçsan
Sonunda düşeceksin

Gel artık uzatma
Bu yürek yanmakta
İstemiyorsan beni
Gönöl aşktan caymakta...

Gitmeyecektin

Yetmiyor

Dün gece gökyüzünü silkeledim
Yıldızlar saçlarına üşüştü
Ay gülen yüzüne düştü
Ve ben geceyi gülen yüzünde yaşadım

Sonra gündüz yine gökyüzünü silkeledim
Güneş gözlerine düştü
Yağmur gibi usul usul
Ve her sabah güneşi gözlerinde yaşadım

Güneş gözlüm ay yüzlüm
Sabahım da sensin gecem de
Bu da yetmiyor ey gülen gözüm
Hayalim de sensin düşüm de...

Yüreğimde Tufan Var

Gözüm kayar ufuklara...
Sonra gidişine bir Türkü yazmak,
Ve ardından, bir şiir okumak vardı ya hani,
Ama olmuyor, yokluğun tufan oluyor yüreğimde.
Hazin bir sonbahar rüzgârı esiyor, fırtına eşliğinde.
Ve yarıyor deprem misali kalbim.
Bölük bölük sevda diyor adına...

Şimdi bende gidiyorum, senin beni bıraktığın yerden
Giderken, hor görülmüş bir yüreği taşıyorum
Omzuma hayallerimi yükleyip, gidiyorum yorgun ayaklarımla
Gidebildiğim kadar, gidebildiğimce...
Düşüp kanayabildiğim kadar, kanayabildiğimce...
Susabildiğim kadar, susabildiğimce...
Kopabildiğim kadar, kopabildiğimce
Ben de gidiyorum...
Gidiyorum çünkü
Bilmezler ne haldeyim, görmezler ne haldeyim
Canımdan can çıkarda, ben her gün ölmekteyim
Canımdan can çıkıyor, ölebildiğimce...

Gitmeyecektin

Yüreğimden Öp Beni

Fırlattılar zar gibi
Düştüm yere kar gibi
Parçalandım nar gibi
Gel topla yârim beni

Oy beni beni beni
Beklerim hala seni
Gel hadi yanıma yar
Ellerimden tut beni

Dokun dudaklarıma
Yak bütün bedenimi
Gözlerime dalıp da
Yüreğimden öp beni.

Yüreğime Ateş Döktü Elalı Gözlerin

Yüreğime ateş döktü
Ah o elalı gözlerin
Canımdan ciğerimi söktü
Ah o vedalı sözlerin

Yüksek dağlar gibi
Yıkıldı gözlerin üzerime
O nasıl bir bakıştı
Yaralar bağladı dizlerime

İçindeki azgın rüzgâr
Gemime az mı geldi
Bahar senden gitmeden
Yüreğine kış mı geldi

Gözlerime hasretini doldurursun
Yeşeren çiçeklerimizi ne çabuk soldurursun
Hiç vicdanın yok mu yar senin
Acımasızca beni vurur öldürürsün.

Gitmeyecektin

Zifiri Gurbet

Ayaz tutar düşünceler, kapanır gözler
Hasret çöker yalnızlığa ve yazılır şiirler
Sonra sigara niyetine, ayrılığa yakılır türküler
Ve zamandan arefe ise, gelmez ertesi günler

Üşüyorum gözlerinin bin kilometre uzağında
Şimdi her yer karanlık
Güneş mi?
Gelirken gözlerinde bırakmıştım
Burası zifiri gurbet
Ah gurbet

Ah sevdiğim alnım yerde kaldırmaz mısın?
Ellerim dertte tutmaz mısın?
Dizlerim çok süründü, şimdi yaralı
Merhem olmaz mısın?
Ah sevdiğim ölüyorum görmez misin?